

POSTANOWIENIE

Dnia 25 kwietnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Leszek Bosek

w sprawie z powództwa małoletniego J. G. reprezentowanego przez matkę M. C.
przeciwko M. G.
o ustalenie ojcostwa i roszczenia z tym związane
oraz z powództwa M. C.
przeciwko M. G.
o zapłatę,
przy udziale organizacji społecznej – Fundacji I. w L.,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w
dniu 25 kwietnia 2024 r.,
na skutek wniosku o zbadanie niezależności sądu i oznaczenie sądu,

oddala wniosek.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Środzie Wielkopolskiej postanowieniem z 26 marca 2024 r.,
III RC 9/24 przekazał do rozpoznania Sądowi Najwyższemu wniosek M. G. „o
zbadanie niezależności sądu i oznaczenie sądu, przed którym ma się toczyć
postępowanie”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie.

Po pierwsze, ustalanie okoliczności leżących u podstaw wystąpienia właściwego sądu o oznaczenie sądu, przed którym na toczyć się postępowanie nie należy do Sądu Najwyższego, lecz do sądu a quo. Obowiązek przedstawienia okoliczności przemawiających za odstąpieniem od ustawowych reguł właściwości spoczywa na sędzi, który zwraca się o przekazanie sprawy (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z 5 marca 2020 r., IV CO 44/20; z 14 lipca 2022 r., III CO 555/22; z 13 kwietnia 2023 r., III CO 66/23). Postanowienie Sądu Rejonowego w Środzie Wielkopolskiej z 26 marca 2024 r. nie zawiera żadnych argumentów przemawiających za przekazaniem sprawy innemu sądowi.

Po drugie, nawet gdyby uznać, że Sąd Rejonowy w Środzie Wielkopolskiej uznał za własne twierdzenia i żądania strony, której wolą jest, aby sprawę rozpoznawał inny sąd niż ten właściwy na zasadach ogólnych, to samo niezadowolenie strony postępowania z dotychczasowego przebiegu postępowania nie jest podstawą do zastosowania art. 44¹ k.p.c. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 8 lutego 2021 r., III CO 3/21).

Po trzecie, wyrokiem z 5 czerwca 2023 r., C-204/21, Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej orzekł, że przepis art. 26 § 2 u.SN nie jest zgodny z prawem Unii Europejskiej. Sankcja przewidziana w tym przepisie nie może zostać zatem zastosowana. Nawet więc, czy gdyby wniosek potraktować jako wniosek hybrydowy, należało go oddalić.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

[SOP]

[ms]